HALKIN KURTULUŞU

18 Haziran 1980
20 Lira
197

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Faşist diktatörlüğün güçlerinin saldırılarına karşı

ÇORUM'DA BARİKATLAR KURULDU

ÇAY ÜRETİCİLERİNİN MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Bunalım içinde olan hakim sınıflar buhranın faturasını işçi sınıfına ve halka ödetmek için çok yönlü ve her alanda saldırılarını yoğunlaştırıyorlar. Bu saldırılar çay üreticilerine yönelik de sürüyor. TV'de ve renkli basındaki her türlü demagojik yaygaraya karşın çay üreticileri geçen yıl verdikleri çayın parasını dahi alamamış durumdadırlar. Geçen yıl 14.5 TL verdikleri çaya bu yıl da 25 TL gibi gülünç bir fiyat verdiler. Bunlar yetmiyormuş gibi "kontenjan" uygulamasıyla üreticinin ürününü almamak istediler. Kontenjan uygulaması çay üreticilerinin aç ve sefil kalması demekti. Geçen yıllarda üreticilerin tepkisinden korktuklarından kontenjan uygulamasına gidemeyen egemen sınıflar, krizin derinleşmesi, taviz verecek durumda bulunmamaları nedeniyle bu yıl kontenjanı uygulamaya kalktı. Mücadeleci geçmişe sahip olan çay üreticileri buna izin veremezlerdi, vermediler de. Kontenjan Kaldırılsın", "Çay Paraları Derhal Ödensin" talepleri ve diğer talepler için ayağa kalktılar. Üreticiler yollara dökülerek, fabrikaları işgal ederek protesto gösterileri yaptılar. Gösterilerin tümü yasa dışıydı. Karşı-devrimin militarist güçleri gösterilere saldırmaya cesaret edemediler. Eylemler esas olarak kendiliğinden gelişti. Devrimcilerin önderlik ettiği yerlerde eylemler çok daha güçlüydü. Ortayolcu bazı grupların (DY gibi) önderleri mücadeleyi engelleyici konumdaydılar.

Fındıklı: 29 Mayıs günü devrimcilerin önderliğinde üreticiler kadınıyla, genciyle, yaşlısıyla ve çocuğuyla fabrikaya kadar yürüyerek Rize-Hopa yolunu 2.5 saat kapattılar, fabrikaya girişi denetim altına aldılar. Esnafların tümü (birçoğu aynı zamanda üreticidir) kepenk kapatarak yürüyüş ve gösteriye katıldılar. DY'nin birkaç önderinin eylemin iptal edildiği yolunda propagandası kendi tabanını bile etkileyemedi ve DY taraftarları da eyleme katıldılar. Eylemde konuşma yapan devrimci ve üreticiler daha güçlü ve merkezi eylemler yapılması gerektiğini ve üreticilerin örgütlenmelerinin zorunluluğunu vurguladılar. Bu gösteri sonucu kontenjan uygulaması kalktı. Gösteriye 1500'ü aşkın üretici katıldı. (O gün ilçede olanların tümü)

Pazar: 500 üretici fabrikayı işgal etti. Yurtsever devrimci gençler ve DY taraftarları aktif olarak desteklediler. Eylem sonucu kontenjan kalktı.

Ardeşen: 500'ü aşkın üretici fabrikayı işgal etti. Daha sonraki günde bir köyün kadınları fabrikanın önünü tuttular. Bu eylemler sonucu kontenjan kalktı.

Rize: Uzunkoy-Topkaya-Çiftekavak köylüleri (1000'i aşkın) Rize'deki Zihni Derin Çay fabrikasını işgal ettiler. Rize-Trabzon yolunu 4.5 saat trafiğe kapattılar. Kontenjan kalktı.

Sürmene: Zavlı köyü üreticileri yurtsever devrimci gençlerin aktif destek ve çabasıyla çay fabrikasını işgal ettiler. Kontenjan kalktı.

Diğer yerlerde de (Of, Arhavi, Kemalpaşa, Hopa) çeşitli gösteriler ve işgaller yapıldı.

Çay üreticisi köylüler bu eylemleriyle kontenjanı uygulatmamışlardır. Bu eylemler sonucu üreticiler, karşı- devrimin ekonomik-siyasi ve diğer alanlardaki saldırılarını ancak mücadele ve direniş yoluyla püskürtebileceklerini kavramışlar. birleşik mücadele ile karşı-devrimin ve militarist güçlerinin karşılarında çaresiz kaldıklarını, görmüşler, örgütlenmenin gerekli olduğunu kavramışlardır.

Bu gösteriler ve gösterilerin kitleselliği, revizyonizmin, reformizmin ve bu akımların kuvvetli etkisi altında kalan ortayolcuların "kitle mücadelesinin gerilediği" vb. türden demagojilerini iflas ettirmiş, öncünün kitle mücadelesinin yükseldiği tespitini ve döneme ilişkin taktiklerini bir kez daha doğrulamıştır.

Bugün çay üreticileri "Çay Paraları Derhal Ödensin've Taban Fiyat 40 TL Olsun" talebi ve diğer talepler doğrultusunda güçlerini merkezileştirerek daha güçlü eylemlere hazırlanıyorlar.

FAŞİST MHP'NİN GENEL BAŞKAN YARDIMCISI GÜN SAZAK'IN ÖLÜMÜ BAHANE EDİLEREK SALDIRIYA GEÇEN SİVİL FAŞİST ÇETELERE KARŞI ÇORUM HALKI TOPYEKUN MÜCADELEYE ATILDI. PROLETER DEVRİMCİLERİN ÇAĞRISI ÜZERİNE ÇORUM SOKAKLARINDA VE MAHALLE ARALARINDA BARİKATLAR KURULDU.

ÇORUM HALKI VE ÇORUMLU DEVRİMCİLER BİR HAFTA BOYUNCA BARİKATLARIN ARKASINDA SİVİL FAŞİST ÇETELERE VE FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN BÜTÜN RESMİ GÜÇLERİNE KARŞI YİĞİTÇE DİRENDİ. BÜTÜN SALDIRILARI PÜSKÜRTTÜ. FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN BASKI VE TEHDİTLERİ HALKI KARARLI MÜCADELEDEN ALIKOYAMADI.

FAŞİST DİKTATÖRLÜK MÜCADELEYİ DURDURMAK VE HALKI SİNDİRMEK İÇİN SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI İLAN ETTİ. AMA HALK VE DEVRİMCİLER BARİKATLARIN BAŞINDAN AYRILMADI.

HALK GENÇLİĞİ VE EMEKÇİ KADINLAR GENE MÜCADELEYE EN AKTİF BİR ŞEKİLDE KATILDI.

REVİZYONİSTLER İLE CHP REFORMİSTLERİ VE ONLARLA BİRLEŞEN ORTAYOLCULAR MÜCADELEYİ KIRMAK, HALKI DİRENİŞTEN VAZGEÇİRMEK İÇİN HER TÜRLÜ YOLU DENEDİLER. HALKI FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN ALDIĞI KARARLARA 'İKNA' EDEREK BARİKATLARI TERK ETMEYE ÇAĞIRDI. ONLAR BUNU BAŞARAMAYINCA DA BARİKATLARIN ARKASINDA DİRENİŞİ KIRMAK İÇİN UĞRAŞTILAR. FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN MİLİTARİST GÜÇLERİ HAKKINDA ANTİ-FAŞİST PROPAGANDALAR YAPMAYA BAŞLADILAR. AMA BÜTÜN BUNLAR BARİKATLARIN ARKASINDA, DAĞA ÇARPAN BİR SİNEK VIZILTISI GİBİ KALDI. HALKI MÜCADELEDEN VAZGEÇİRMEK İÇİN ÇORUM'A GELEN İKİ CHP MİLLETVEKİLİ TERSYÜZ GERİ DÖNMEK ZORUNDA KALDILAR.

ÇORUM'UN ÇOK BÜYÜK BİR BÖLÜMÜ 30-31 MAYIS'TA BARİKATLARIN ARKASINDA KALDI. FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN ÇORUM'DAKİ BÜTÜN RESMİ VE SİVİL GÜÇLERİ ŞEHRİN ÇOK KÜÇÜK BİR BÖLÜMÜNE SIKIŞIP KALDILAR. KURULAN BARİKAT SAYISI 200'Ü GEÇTİ.

GERİCİLİĞİN BÜTÜN İDDİALARININ AKSİNE, ÇORUM'DA ALEVİ-SÜNNİ ÇATIŞMASI OLMAMIŞTIR. TERSİNE ALEVİ VE SÜNNİ MEZHEBİNDEN EMEKÇİLER, FAŞİST SALDIRGANLIĞA KARŞI OMUZ OMUZA VERMİŞLERDİR.

BARİKATLARIN ARKASINDA YER ALAN EMEKÇİLERİN %60'I ALEVİ İSE %40'I SÜNNİDİR.

YOKSUL KÖYLÜLER VE KÜÇÜK ÜRETİCİLER BARİKATLARIN ARKASINA KOŞARAK ŞEHİRDEKİ SINIF KARDEŞLERİNİN YANINDA YERLERİNİ ALDILAR. KÖYLÜLER SİLAHLARIYLA BARİKATLARIN ARKASINDA FAŞİSTLERE KARŞI MÜCADELE ETTİ.

ÇORUM HALKI 7'DEN 70'E BİR HAFTA BOYUNCA BARİKATLARIN ARKASINDA KAHRAMANCA DİRENEREK, FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE VE ONUN BÜTÜN RESMİ VE SİVİL GÜÇLERİNE KARŞI 'CAN GÜVENLİĞİ'Nİ, ONURUNU VE NAMUSUNU KORUDU.

HALK VE PROLETER DEVRİMCİLER EYLEMİN AMACINA ULAŞMASINDAN SONRA BARİKATLARI KALDIRDI.

ŞİMDİ ÇORUM HALKININ ÖNÜNDE BİRLİĞİNİ SÜRDÜRMEK, ÖRGÜTLÜLÜĞÜNÜ SAĞLAMLAŞTIRMAK, YENİ VE DAHA İLERİ MÜCADELELERE HAZIR OLMAK GÖREVLERİ VARDIR. MÜCADELENİN YENİLMEZLİĞİ VE FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI YENİ BAŞARILAR KAZANMASI, HALKIN ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE, BİRLİĞİNE VE TEK TEK MÜCADELELERİN BÜTÜN HALKIN BİRLEŞİK, GENEL MÜCADELESİNİN BİR PARÇASI OLMASINA BAĞLIDIR.

YAZI VE YORUMLAR ORTA SAYFADA

FAŞİST DIKTATÖRLÜĞÜN ORDUSU VE POLİSİ

SIKIYÖNETİM KOMUTANININ EMRİYLE ÜSS'YE KATILMAYA GELEN BİNLERCE GENCİ KURŞUNLADI

Yeni bir kitle katliamı

Faşist diktatörlük geçen gün yeni bir kitle katliamı tezgahlayarak kanlı iktidarını sürdürmeye çalışıyor. Bunun son örneği, üniversite giriş sınavlarına katılmak üzere İzmir'e gelip İnciraltı yurdunda toplanan binin üzerinde gencin kurşun yağmuruna tutulup, bunlardan beşinin öldürülmesi, 16'sının yaralanmasıdır.

Bu 17-18 yaşındaki genç insanların böylesine hunharca kurşun yağmuruna tutulmasının sebebi nedir sorusunun cevabı, gençlerin biraraya gelip eğlence tertip etmeleri ve folklor seyretmeleridir. İşte bunun için binlerce öğrenci kurşun yağmuruna tutuluyor, akıl almaz bir şekilde katledilmeye çalışılıyor.

Gericilik artan zulüm, baskı ve sömürü karşısında gençlerin biraraya gelip eğlenmelerini dahi çok görüyor. Eğlenmek için biraraya gelen gençlere kurşun yağdıran generaller çetesinin tek amacı, kitleleri sindirmek ve onlara gözdağı vermektir. En masumane toplantıları dahi bu nedenle kanla dağıtmaya çalışıyorlar.

Sıkıyönetim generalleri durmadan radyo mikrofonlarından ve televizyon ekranlarından "halkın can güvenliğini sağlamak" için hareket ettiklerini söyleyip duruyorlar ve "birbirini öldüren anarşistlerin" kan dökmesine son vermek, "kardeş kavgasını önlemek" için cansiperane çalıştıklarını, demagojik bir tarzda propaganda ediyorlar. Hele son olarak üniversiteye girmek isteyen gençlerin her türlü sorunlarını çözmek için nasıl çalıştıklarını ballandıra ballandıra anlatıp duruyorlardı.

Eli kanlı sıkıyönetim komutanlarının, halkın can güvenliğini sağlamak diye bir sorunları olmadığını, aksine emperyalizmin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının azgın uşakları olarak halkı ve gençliği katledip sindirmeye çalıştıkları İzmir olaylarıyla bir kez daha kanıtlandı. Satılmış ulusal hainlerden oluşan generaller çetesi kan dökerek insanların cesetleri üzerinde sömürü ve soygun düzeninin devamı için ellerinden geleni ardlarına koymuyorlar.

Bir yandan zam üstüne zam, yoksulluk, açlık, işsizlik, sefalet; diğer yandan yaşlı-genç, kadın-erkek dinlemeden insanların kurşunlanması ve kitlesel katliamlar düzenlenmesi... İşte gerici egemen sınıfların kokuşmuş ve çürümüş düzenlerinin ve onların gerici, kan içici sınıfsal özellikleri.

Faşist diktatörlüğün sürdürmeye çalıştığı bu insanlık dışı katliamların hesabı birer birer sorulacaktır. Emperyalizmin uşağı kukla Türk ordusunun ve onun eli kanlı generallerinin sonu er geç benzerlerinin sonu gibi olacaktır. Faşist generaller unutmayın, Şahın generalleri gibi sokaklarda sürüneceksiniz. Döktüğünüz kanların hesabını er geç vereceksiniz.

Tüm halkı ve devrimcileri bu insanlık dışı İzmir katliamını en geniş bir şekilde bütün imkanlarla protesto etmeye çağırıyoruz.

KTÜ öğrencilerine

Duyuru

Trabzon'da yurtsever devrimci gençler ve devrimci-demokratlar, faşist teröre karşı direnişlerini sürdürüyorlar. Bu mücadeleye öğrenci velileri, öğretim üyeleri halkımız giderek daha fazla katılıyor ve destek oluyorlar. KTÜ'lü öğrenciler, Trabzon ve KTÜ'de karşı-devrimin güçlerini abartan ve devrim güçlerini yok sayan demagoji ve yaygaralara inanmamalıdırlar.

KTÜ'lü öğrenciler, KTÜ'de sürdürülen "Özerk, Demokratik Üniversite" mücadelesine katılmak, mücadeleyi güçlendirmek için en kısa zamanda Trabzon'da olmaları gerekir.

Trabzon'dan
Yurtsever Devrimci Gençler

Çorum halkının faşizme karşı mücadelesinden çıkarılan dersler

Gün Sazak'ın öldürülmesini bahane eden faşistler bilindiği gibi ülkenin birçok yerinde halka ve devrimcilere karşı yoğun bir saldırıya geçtiler.Bunların kendileri için saldırı bölgeleri olarak seçtikleri yerler ise Sünni ve Alevi mezhebine mensup halkın yoğun olarak yaşadığı yerlerdir.

Emekçi halk kitlelerinin,artan sömürü ve baskıya karşı yükselen mücadelesi egemen sınıflar ve onların en azgın faşist hareketi MHP tarafından özellikle ezilmeye,çeşitli oyunlarla halk bölünüp,parçalanıp güçsüz duruma düşürülmeye çalışılıyor.

Emekçi kitlelerin ortak sınıf düşmanlarına karşı birlikte mücadele etmemelerini sağlamak için faşist diktatörlük ve özellikle de MHP'liler,halk arasında mezhep ve ulusal çatışmalar yaratmak istiyorlar.MHP'lilerin halka ve devrime yönelen son saldırıları da bu özellikleri taşıyordu.

Çorum halkı faşistlerin bu oyununa gelmedi.Çorum ve çevresinde Sünni ve Alevi mezhebine mensup halk,faşist saldırılar karşısında ortak tavır aldı.Çünkü,halkımız hangi mezhebe ve ulusa mensup olursa olsun bugün kendilerini sömürü ve baskı altına alan sınıfların,emperyalist burjuvazi,komprador burjuvazi ve toprak ağaları olduğunu kavramaya çalışıyor. Faşistlerin,bu sınıfların çıkarı için halka ve devrimcilere saldırdıklarını kitleler kendi deneyleriyle anlamaya çalışıyor.Tekelci burjuvazinin kârına kâr katmak için,zam üstüne zam yapması açlığı,işsizliği,sefaleti ve yoksulluğu artırması,emekçi halkın mezhep ve ulusal ayrıcalıklarla birbirine düşürülmesini gittikçe güçsüzleştirmektedir.

MHP'li faşistler,sömürü ve baskıya karşı birleşen halk güçlerini komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarı doğrultusunda bölmek, parçalamak ve halkın hedefini,sömürücü sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarından uzaklaştırmak istemektedir.Krizin derinleşmesi koşullarında bu durum daha açık ve belirgin görülebilmektedir.Faşistlerin halk düşmanı olduğunu somut olaylar gösteriyor.En başta bugün MHP'li faşistler,zam üstüne zam yapan, işçi ücretlerini düşüren,küçük üreticilerin ürünlerinin taban fiyatlarını düşük tutan,durmadan Türk parasının değerini düşürerek hayat pahalılığını artıran ve böylece emperyalistlerin sömürüsünün büyük boyutlara çıkmasını sağlayan,ülkeyi emperyalistlere açık pazar haline getiren ve ülkenin tüm değerlerini emperyalistlere satan ve durmadan da satışa devam eden hükümetin baş destekleyicisidirler.Bu durum,onlara demagoji yapabilme imkanı dahi tanımıyor.Çorum olayları bu söylediklerimizin somut delillerini teşkil ediyor.MHP'li faşistler,Çorum'da bir Kahramanmaraş olaylarını sahneye koyamadılar.Mezhep çatışmalarını kızıştırma oyunları halkın uyanıklığı ile boşa çıkarıldı.

Faşist diktatörlük ve her türden revizyonist ve reformist (timsah gözyaşları dökerek) Çorum olaylarını yine mezhep çatışması olarak lanse etmeye çalıştı.Oysa Çorum halkı, hangi mezhepten olduklarına bakmadan omuz omuza MHP'lilere,faşist diktatörlüğe,orduya,polise karşı birlikte direndiler, sermayenin ve faşizmin saldırılarını birlikte göğüslediler. Çorum halkının,polisin,ordunun desteğindeki MHP'li faşistlerin saldırılarını püskürtmek ve göğüslemek için kurdukları barikatların arkasında yer alanların % 40'ı Sünni mezhebine % 60'ı ise Alevi mezhebine mensuptur. Halkın kurduğu barikatlar ise şehrin dörtte üçünü kaplamaktaydı.

Çorum'da Sünni ve Alevi mezhebine mensup emekçiler,faşist diktatörlüğün ve revizyonistlerin "Sünni ve Aleviler birbirine girdiler", "azınlıkta bulunan Sünni ve Aleviler bulundukları yerden göç ediyor","şehir Sünni ve Alevi olarak ikiye bölündü" yaygara ve gerçekleri çarpıtma girişimlerine rağmen,gerçekte faşistlere karşı omuz omuza dayanışmaya ve ortak düşmanlarına karşı tavır almaya girdiler. Emperyalistler ve egemen sınıflar,bu durumu içlerine sindiremedikleri için Çorum'da mezhep çatışmalarının başladığı yolunda demagojik bir propaganda yürütmektedirler.

Tekrar ediyoruz.Bütün demagoji ve gerçekleri çarpıtmalara rağmen,Çorum halkı faşistlerin oyununa gelmedi,yedi gün süreyle faşistlere karşı barikatların arkasında birlikte direndi,tüm maddi olanaklarını direnişin başarısı için sevk etmeye çalıştı.Faşistlerin saldırısı karşısında barikat kurup direnmeye çağıran devrimci komünistlerin sesine Çorum halkı kulak verdi ve hemen barikat kurup silahlı faşist çetelere karşı silahlanarak onların saldırılarını püskürtmeye çalıştılar.

Çorum olaylarının ortaya çıkarttığı diğer önemli derslerden biriyse,revizyonizmin ve reformizmin devlet ve ordu konusunda yaydıkları reformist görüşlerin halk üzerinde istenilen bir şekilde etki etmemesidir.

Revizyonistler ve reformistler ve onların peşine takılan ortayolcu akımlar, yanlış bir faşizm anlayışını kitlelere mal etmek için özel çaba harcıyorlar.Bunlar devamlı MHP'li faşistleri egemen sınıflardan,faşist diktatörlükten,emperyalizmden soyutlamaktalar, komprador kapitalizme ve toprak ağalığı ekonomisine özellikle de faşist diktatörlüğe karşı mücadele edilmeden MHP'lilere karşı sözde mücadele edilebileceği izlenimini yaratmaya çalışıyorlar.Sözde MHP'ye karşı verilmesi istenilen anti-faşist mücadelenin özü faşist devlete dayanarak MHP'yi "ezme" yöntemidir.

Sınıf mücadelesinin çeşitli olayları bunu mahkum etmesine rağmen revizyonistler ve reformistler aynı görüşü yaygınlaştırmaya devam ediyorlar.Ve devletin 'tarafsız' davranmadığından yakınıyor,devletin 'tarafsızlığını' sağlayabilecek bir hükümetin işbaşına gelmesiyle,bir başka deyişle polisiye tedbirlerle MHP'lilerin saldırılarının durdurulabileceği yalanını yayıp duruyorlar.

Revizyonistler ve onların peşinden giden ortayolcular,Çorum olaylarında da yine bu görüşler temelinde hareket edip halkı uyutmaya çalıştılar.Nitekim Çorum olayları süresince revizyonistler,mücadeleyi salt MHP ve bunlarla iç içe hareket eden polisin saldırılarından ibaret olarak göstermeye çalıştı,ordu birliklerinin halkın mücadelesini ezmek için Çorum'a sevk edilmesiyle birlikte direnişe son verme ve orduya güvenme telkinlerinde bulundular,ordunun ve hükümetin ilan ettiği ve de yürürlüğe koymaya çalıştığı sokağa çıkma yasağına uyulması gerektiğini söylediler.

Çorum halkı,ne revizyonistlerin ve onların peşinden yürüyen ortayolcuların telkinlerine ne de faşist diktatörlüğün barikatları kaldırma,sokağa çıkmama emirlerine kulak astı. Halk,devrimci komünistlerin çağrılarına ve önerilerine önem verdi,ordunun gelmesiyle polisin ve MHP'lilerin saldırılarının tehlikesinin geçmediğini,direnerek ancak saldırıların püskürtülebileceği görüşlerine uygun davrandı.Çünkü halk ,ordunun işlevini MHP'lilerin işlevinden ayrı olmadığını kavramaya başlamıştı.Ve ordu birlikleri Çorum'a MHP'lilerin halka yönelen saldırılarını durdurmak için değil,faşizme karşı direnişe geçen halkı sindirmek için gönderilmişti.

Çorum halkı,canlı pratiğiyle bu söylediklerimizi yaşadı.Ve ordunun gelmesiyle MHP'lilerin saldırılarının durmayacağını, aksine olay yerine sevk edilen ordu birliklerinin desteğiyle de MHP'lilerin Kahramanmaraş olaylarında olduğu gibi daha büyük bir saldırıya girişeceklerini gözönünde bulundurdular.Faşist katiller topluluğu dağıtılmadan ve halka karşı kurulan barikatlar sökülmeden Çorum halkının evlere girmesi ve direnişten vazgeçmeleri yeni bir Kahramanmaraş katliamı ile karşı karşıya kalmayı göze almak demekti.Bunun için Çorum halkı orduya da güvenmedi.Ve faşistlerin dağıtılması taleplerinde ısrar etti,faşist diktatörlüğün demagojisini boşa çıkardı. Halkın direnişinin kararlılığını gören faşistler,sonunda geri çekilmek zorunda kaldı ve halka karşı kurdukları barikatları söktü.Bu durum halkın kendi gücüne güvenerek ve kararlı bir şekilde davranarak faşistlerin geriletilebileceğinin somut kanıtını oluşturuyordu.

Çorum halkının mücadelesinin diğer dersleri ise halkın hemen faşist saldırılar karşısında örgütlenmeye girmesi ve her türlü imkanını mücadeleye göre seferber etmesidir.Her ne kadar örgütlenme , faşist saldırıların sürekliliğini ortadan kaldıracak bir biçimde oluşturulmasa da bunun başlangıcını ve ilk adımını teşkil ediyordu.Halk,mücadele içinde oluşan komitenin direktiflerini yerine getirmek için canı-gönülden hareket etti.Ve yedi gün ayakta ve uyanık bir biçimde saldırıları göğüslemek için hazır bekledi.Halk, mücadele içerisinde esnafın ve diğer ticaretle uğraşanların fahiş fiyatla mal satmamalarını istedi. Esnaf,bunu canı-gönülden uygulamak için hareket etti.Aynı zamanda ev sahiplerine önerilen kiraların düşürülmesi talebi yine direnişle karşılaşmadan yerine getirilmeye başlandı. Ve direnişe giren devrimcilerin yemesi-içmesi ve onlara her türlü yardım halk tarafından ortaklaşa yerine getirilmeye çalışıldı. 30-40 kişilik aşevleri kuruldu,hep birlikte yenilip-içilmeye başlandı.

Bu söylediklerimizin yanı sıra,mücadelenin eksiklikleri de vardı.Olumsuzlukların neler olduğu da ortaya çıkmıştı.Her şeyden önce mücadele köylülüğe doğru yaygınlaştırılıp,geliştirilmeliydi.Çünkü köylüler hazır durumda Çorum'un merkezindeki direnişi desteklemek için bekliyordu.Bununla birlikte siyasal propaganda-ajitasyona daha fazla yer verilmeli , mücadele içinde halkın siyasi gerçekleri daha iyi kavrayabileceği gözönünde bulundurulmalıydı.Bununla birlikte komitenin örgütlenmesini halkın katılımıyla oluşturmak gerekirdi. Ve böylece halkın komite üzerindeki denetimi sağlanmalıydı.Halkın denetlediği ve demokratik bir biçimde seçtiği komiteye güveni bu tür yöntemlerle daha fazla pekişir.Ve birtakım çapulcu ve lumpen unsurlar da bireyci çıkarları için halkı istismar etmeleri de bu yolla etkin bir biçimde önlenebilirdi.

Her şeye rağmen Çorum halkının mücadelesi olumlu ve olumsuz yanlarıyla daha detaylı bir biçimde tahlil edilmeli ve daha ilerki mücadeleler için dersler çıkarılmalıdır.

FAŞİST SALDIRILAR VE ORTA YOLCULUĞUN TUTUMU

CHP reformizminin,emekçi kitlelerin krizin yüklerini sırtlanmayı uysalca kabullenmelerini ve aldatılıp uyutularak gericiliğin ekonomik ve siyasi saldırılarına karşı mücadele etmekten alıkonulmalarını sağlamaya yönelik politikasının iflas etmesi;komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kitle mücadelesinin faşist yöntemlere ağırlık verilerek bastırılması yolundaki tercihlerine ve buna uygun olarak faşist hükümetlerin işbaşına getirilmesi doğrultusundaki isteklerinin gelişmesine yol açtığı bilinmektedir.Kitlelerin giderek CHP'nin reformist yöntemleriyle bastırılamaz hale gelen muhalefeti,böyle bir muhalefetin yükselmesinden ölümüne korkan egemen sınıflar içinde faşist saldırıların esas alınması doğrultusundaki önerilerin güç kazanmasıyla birlikte gelişti.Kapitalizmin krizi alabildiğine derinleşmekteydi, onun yüklerinin emekçi kitlelerin sırtına yüklenmesi sorunu acilleşiyordu; buna yönelik olarak atılan adımlar ise kitlelerin muhalefetine neden olmaktaydı.Ve işte kurulan faşist Demirel hükümeti eliyle egemen sınıflar, emekçi kitlelere karşı yoğun ve pervasız bir ekonomik saldırıya giriştiler.Bu saldırıya,ona karşı duyulan tepki ve gelişmekte olan muhalefeti zor ve terör yoluyla bastırmayı amaçlayan faşist saldırıların yoğunlaştırılması eşlik etti.Faşist diktatörlük,resmi ve sivil tüm güçleriyle kitlelere ve devrimcilere azgınca saldırmaya yöneldi. Terör yaygınlaştırıldı,sıradan insanlar ve devrimciler sokaklarda gerekçesiz kurşunlanmaya başlandı,işkence tezgahlarının durmaksızın çalıştırılmasına girişildi,yoğun bir yıldırma kampanyası açıldı,tüm bunlara kitle katliamları ve buna yönelik girişimler eşlik ediyor.

Böyle bir ortamda tekel sermayenin ve faşizmin saldırılarına karşı tavır ve anti-faşist mücadelenin platformu ve sorunları hayati bir önem kazanmıştır.

CHP reformizminin siyaset sahnesine "umut" olarak atılmasından ve özellikle 77 seçimlerinden bu yana,bu konuda belli başlı iki tutum varolagelmiştir ve günümüzde bu iki tutum özü ilgilendirmeyen bazı düzenlemeler le savunulmaya devam edilmektedir:Faşizme karşı mücadelede halkla gericilik arasındaki çelişme ve mücadelenin esas alınması ve kitlelerin mücadelesinin örgütlenmeye ve yükseltilmeye çalışılması,faşizmin böyle bir mücadeleyle geriletilmesi ve yok edilmesi tutumu.Ve gericilik içindeki çelişme ve çatışmalara gözünü diken, kitlelerin gücünü toparlama ve mücadelesini yükseltme yerine,onların aldatılması ve pasifleştirilmesini hedefleyen reformist politikanın devrim lehine nasıl yararlar sağlayabileceği (!) üstüne hayaller yayan ve gericiliğin çeşitli kanatlarına bel bağlayan tutum.Bu ikinci tutum, 77 seçimlerinde CHP'nin açık ya da üstü örtülü olarak desteklenmesi sırasında ve öncesinde olduğu gibi,bugün Cumhurbaşkanı seçiminin ülkenin baş sorunu haline getirilmesi ve CHP ve hatta dinci gericiliğin partisi MSP'ye anti-faşist müttefikler (!) olarak çağrılar çıkarılmasında görülebiliyor.Bu ikinci tutumun önemli bir özelliği, yalnızca faşist ve reformist parti ve yöntemler konusunda ikinciler lehine tercihler yapmayla yetinmemesi ama,faşizmi,ona karşı olan güçleri ve anti-faşist mücadeleyi sınıfsal temelinden soyutlayarak,faşizmi MHP'ye indirgemesi ve ona karşı devlet güçlerine dayanılarak mücadele edilebileceği hayalini yaymasıdır.

Bu ikinci tutumun, faşizme karşı reformist bir platformda sözde bir mücadele önerilmesinin şampiyonu başta TKP revizyonizmi olmak üzere revizyonizmdir.Kitle mücadelesinin düzene karşı yönelmesinin önlenmesi kaygusuyla onlar,başlangıçtan beri faşizme karşı alternatif olarak CHP reformizmini gösterdiler ve onu açıkça ve her türlü yolla desteklediler,sıkıyönetimin "anti-faşistliği" üzerine demagojiler yaptılar.Bugün TİKP bu yolda en azimlice ilerliyor,hem de AP-CHP-MSP koalisyonunu öteden beri açıkça savunmuş olarak.

Ancak revizyonistler faşizme karşı böyle bir reformist platformun savunulmasında hiçbir zaman yalnız kalmadılar.Özellikle faşist saldırıların yoğunlaşıp yaygınlaştığı dönemlerde daha da belirginleşerek ortayolcular da böyle bir platformun savunucusu oldular ve revizyonistlerin izini sürdüler.Örneğin Kurtuluş,CHP reformizmiyle ittifakı açıkça savundu,bu konuda yazdı,çizdi,şimdi bu politikasında biraz geriledi.CHP'yi eleştiriyor,ama ne revizyonistlerin ve sendika ağalarının dümen suyundan ayrılıyor ne de faşizme karşı reformistleri de kapsayan "geniş" "anti-faşist ittifak" anlayışını ve uygulamasını değiştirmiştir.Devrimci Yol ise, faşizmin "devlete saldırısı"ndan (!) söz ederken hiç yüzü kızarmıyor. Hem faşist diktatörlükten söz edip hem de faşistleri devlete saldırtabiliyor.Yine TKP ve TİP,TSİP gibi revizyonist partilerin peşi sıra CHP ve MSP'ye faşizmin saldırılarını püskürtmek için atak yapma çağrıları yapabiliyor.Bu tutumu,kitle mücadelesine karşı aldığı somut tavırlar gözönüne alındığında daha da anlaşılır oluyor.Kitlelere ve mücadelesine güvenmekten uzak olan, örneğin ülkedeki tüm gelişmeleri Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin şöyle veya böyle sonuçlanmasına bağlayan DY,bir süreden beri gittikçe geliştirerek faşizmi saldırganlaştıracağı,daha doğrusu devlet güçlerini ve sıkıyönetimi kitlelere yöneltip MHP'nin tecrit edilmesini zorlaştıracağı vb. gibi anlayışlarla grev ve direnişlere ve hele bunların genelleştirilmesine karşı çıkmaktadır.Faşizme karşı mücadelenin hükümet değişikliklerine indirgenmesi ve devletin "tarafsızlığı hayallerinin yayılmasıyla kitlesel direnişlere karşı çıkılması el ele gitmektedir ve bundan doğal bir şey olamaz. Adana'da C.Yurdakul'un öldürülmesi üzerine gelişen kitlesel anti-faşist protestodan sonra çeşitli grev ve direnişler açıkça kıran bu tutumunu 1 Mayıs kutlamalarında (29-30 Nisan, 1 Mayıs eylemleri) da sürdüren D. Yol,gözünü yoğunlaştırılan faşist terör ve saldırılara dikmiştir.Kitle mücadelesinin geliştirilmesi için şartların elverişli olmadığını düşünmekte, kitlesel eylemler örgütlemede çekingen davranırken, kitlelerin giriştikleri eylemler karşısında olumsuz tavra girmekte ve mücadelenin egemen sınıflara ve onların burjuva-feodal devletine karşı yöneltilmesi için hiçbir şey yapmadığı gibi,böyle bir yönelim içine girdiği yerlerde bu mücadelenin saptırılması ve hükümet değişikliği talebi temelinde yönlendirilmesi eğilimi taşımaktadır.

Faşist terörün yoğunlaştırılması,DY gibi küçük-burjuva akımları kararsızlığa ve yılgınlığa sevk etmektedir.Zaten kitlelere ve onların mücadelesine pek güvenleri olmayan bu akımlar, faşist terör ve saldırıların yoğunlaşması ve örneğin TARİŞ yenilgisinden sonra İzmir'de olduğu gibi mücadeledeki geçici duraklamalardan hareketle geri çekilmeci ve teslimiyetçi sonuçlara varmakta ve kitlelere güvenlerini iyice yitirmektedirler."Bu birimde direnişin şartları yoktur","direnirsek jandarma saldırır" vb. gibi gerekçelerle bu temelde kitle direnişlerinin karşısına çıkıyorlar.

Direnişleri ve mücadeleyi örgütleme adına ortaya sürdükleri direniş komitelerine ilişkin kavrayışları da Dev Yolcuların ve benzeri akımların içine girdikleri yılgınlık eğiliminin gelişmesi doğrultusunda etkide bulunuyor.Diğer küçük-burjuva grupların da esas özelliklerinden biri olan kitlelerden kopuk bir "anti-faşist mücadele" anlayışına sahip olma D. Yolcuların direniş komitelerine ilişkin anlayışlarının özünü oluşturmaktadır.Dar gruplarla mücadele etme ve kitleleri taleplerinden hareketle mücadeleye çekme yerine küçük gruplarla mahallelerde vb. hakimiyet kurmaya,buraları sözde "kurtarılmış bölge"ler haline getirmeye çalışma,bu kitlelerden kopuk "öncü savaşçı","solcu" mücadele anlayışı çıkmaza götürmekte ve sonuç pasifizm ve teslimiyet olmaktadır.Çünkü faşist terör ve yoğunlaştırılan arama-tarama vb. faaliyeti kitlelerden kopuk etkinlikler kurmak isteyen bu dar grupları kolaylıkla mücadele edemez hale getirmekte ve çoğu yerde faşist diktatörlüğün resmi güçlerinin doğrudan desteğiyle hakimiyet peşindeki devrimci grupların yerini sivil faşist çeteler almaktadır. Ve küçük-burjuva grupları faşizme karşı mücadeleyi hükümet değişikliklerine indirgemeye sevk eden biraz da bu durumdur; çünkü onlar CHP reformizminin, hükümeti zamanında sivil faşist çetelerin faaliyetlerini sınırlandırma doğrultusundaki uygulamalarının özlemini çekmekte ve kitlelerden kopukluk temelinde yine kendilerine bahşedilecek etkinlik sağlama
i ortamların hayali
dırlar.

Küçük-burjuva,ort
lar faşizme karşı
kitlevi karakterini
le mücadelesinin faş
tebileceğini kavramı
lar bir "direniş kom
kilisi"nin Yankı'ya
meçte üzerinde durdu
leleri savunma ve ko
yışındadırlar.Kitlel
kendisini koruma,bun
gütlenme ve teçhizat
rine,"dışarıdan koru
grupların kitleleri
geçiren anlayış nere
Dar gruplarla kitlel
olarak,olsa olsa anc
lik oynanabilir.Ve s
delesi çocuk oyuncağ
Faşist diktatörlük k
zünün yaşına bakmama
dir.Ona karşı kitlel
edilmedikçe,karşısın
bir güç oluşturulama
diktatörlük,tek tek
küçük grupları kolay
ketsiz hale getirebi
kitleleri öndersiz b
nını rahatlıkla uygu
tir.Zaten solcu bir
reket etmesinin yanı
içinde de sağcılıkla
ve kitleleri yol,su,
yon vb. gibi düzene
talepler için mücade
zere geriye çekmeye
reniş komiteciliği"
bu yüzden hemen tam
ni sağcılığa,teslimi
yılgınlığa yol açabi
Kendileri mücadele e
gelen,eski kolay müc
ve "kurtarılmış bölg
rimci 'jandarmalık'
kanları elinden alın
yıldırılmış "öncü s
bu defa kendi içine
durumu kitleler açıs
nelleştirmekte ve ki
gınlık eğilimi içine

Çorum'da BARİKATLARIN ARKASINDA REVİZYONİZMİN VE ORTA YOLCULUĞUN İŞLEVİ

Faşist diktatörlük ve onun bütün resmi ve sivil güçleri,barikatlar örüldükten sonra da Çorum halkına karşı cepheden saldırı hazırlıkları yaparken,SGB ve TSİP tabelaları arkasında faaliyet gösteren ve kitle tabanına sahip olmayan bir grup revizyonist ile 40-50 kişiden ibaret Dev-Yolcular, 'cephe içinde' mücadeleyi geri çekmeye,durdurmaya çalıştılar,saf hayaller yayarak halkın perspektifini karartmayı kendilerine 'meslek' edindiler.CHP'nin il örgütü de revizyonistlerin ve ortayolcuların bu politikasının baş destekçisi oldu.Başka bir deyimle,CHP reformistleri , iki CHP milletvekilinin barikatların önüne geçerek halka direnişten vazgeçme çağrısı yapmalarını bir tarafa bırakırsak,bir grup revizyonist ve ortayolcu aracılığı ile barikatlar cephesinde karşı-devrimci faaliyetlerini sürdürdüler.

Esasında revizyonistler ve reformistler, barikatların arkasına bir grup ortayolcu aracılığı ile sızmaya,mücadeleyi durdurmaya çalıştılar.Bir grup ortayolcu,revizyonist,reformist politika ve ideolojinin barikatların içine taşınmasında 'truva atı' rolünü oynamayı denediler.Çünkü reformistlerin ve adı var kendi yok revizyonist tabela örgütlerinin yüzü bugüne kadar iyice açığa çıkmış ve deşifre olmuştu.Proleter devrimcilerle ortayolcu grup arasında ise 28 Mayıs akşamı eylem birliği gerçekleşti.Böylece revizyonistler de,ortayolcular aracılığı ile eyleme sızdılar. Ortayolcu grup,onların ve politikalarının barikatlara sızmasının aracılığını üstlendiler.Fakat etkili olamadılar.

Çünkü eylem birliği,pratik hayatta kağıt üzerinde kaldı ve 29 Mayıs sabahı bozuldu. Ve revizyonistler ile küçük-burjuva reformistleri ortayolcular mücadeleyi durdurmak için,barikatların örülmesini engellemek,olmayınca da kaldırılmasını sağlamak için ellerinden gelen çabayı harcamaya başladılar.CHP reformistleri de onlara arkadan destek olmaya çalıştı.

OLAYLAR VE İZLENEN ÇİZGİ

Şöyle ki:

- 29 Mayıs sabahı halk barikatların arkasındayken Valilik 'sokağa çıkma' yasağı ilan etti.Proleter devrimciler barikatları terk etmeme ve 'sokağa çıkma' yasağına uymama çağrısı yaptılar.Barikatların arkasında mevzilenen binlerce emekçi barikatları kaldırmama ve valiliğin kararına uymama konusunda kararlıydı.28 Mayıs akşamı daha çok halkı afyonlamak ve ham hayaller yaymak için barikatların arkasına arada bir uğrayan revizyonist entellektüeller ve ortayolcular,Valiliğin kararının hemen arkasından 'sokağa çıkma' yasağına uyulması ve barikatların kaldırılması yönünde propagandaya giriştiler ve ortayolcular gece kurulan Komite'den çekildiklerini açıkladılar.Arkasından da mahalle aralarında duvar yazılamalarına ve gerici propagandalarını sürdürmeye çıktılar.

- Çorum halkının 7'den, 70'e faşizme karşı barikatların arkasında bir hafta boyunca geceli-gündüzlü sürdürdüğü direniş sırasında,revizyonistler ve ortayolcular gündüzleri ortadan kayboldular,gece ise küçük gruplar halinde ortaya çıktılar.

- Mücadelenin iyice sertleşmeye başlamasından ve ordu birliklerinin daha da öne çıkarak devreye girmesinden sonra, revizyonistler ve onlarla birlikte hareket eden ortayolcu grup, 1 Haziran'dan itibaren büyük ölçüde barikatların arkasındaki yerlerini de terk ettiler. Hatta bir kısmı Çorum'dan da ayrıldı.

- Ortayolcu bir grup barikatların arkasında mücadeleye aktif olarak katılmak yerine siyasi özgürlükten ve hoşgörüden yararlanarak kendi kendilerine 'gerillacılık' oynadılar. Onların bu tip tavırları,kitleler tarafından tepkiyle karşılandı.

- Daha da önemlisi,ortayolcu küçük grup ve revizyonist hainler,sürekli olarak mücadeleyi bir an önce bitirmek,barikatları kaldırmak için yoğun bir çaba harcadılar.Barikatlarda halkın ordu birlikleri ile karşı karşıya gelmemesi yönünde propaganda yaptılar. Dahası ordunun anti-faşistliği üzerine nutuk çektiler.Bu konuda direnişin başından, barikatın içinde kalan mahalleleri terk edinceye kadar sinsi,sistemli ve bilinçli bir propaganda yürüttüler.Ordu birlikleri 'kontrolü ele geçirirse' barikatların kaldırılması için direniş boyunca halkı 'ikna' etmeye çalıştılar.CHP reformistleri,en çok da onların bu politikasını destekledi,bu yöndeki propagandaya güç kattı.

- Barikatların kaldırılmasından sonra da revizyonistler ile ortayolcular arasındaki bu kutsal ittifak' sürdü ve buna CHP reformistlerinin bir kısım 'ileri gelenleri' de doğrudan katıldı.'Üçlü grup' şimdi Çorum halkının anti faşist duygularını ve potansiyelini istismar etme çabasında."Devrimciler" imzasıyla yayınlanan ve ortayolcularla revizyonistlerin hazırladığı ve bir kısım CHP 'ileri geleni'nin de 'onayının' alındığı bildirilen bildiride , direnişe önderlik eden proleter devrimcilere saldırılmakta ve halka 'selam ve şükranlar' arzedilmektedir.

İşte Çorum'da faşist saldırganlara karşı kurulan barikatların arkasında revizyonizmin ve onunla birleşen küçük-burjuva reformizminin,ortayolculuğun işleri direniş boyunca bu olmuştur: Direnişi cephenin içinden sabote ederek,mücadeleyi geri çekmek,halkı durdurmak faşist diktatörlüğün güçlerine karşı direnişe geçen halka ordu birliklerinin anti-faşistliği üzerine propaganda yapmak...

Ama bütün bunlara karşın,Çorum halkı kararlı direnişini bütün bir hafta boyunca sürdürdü,kararlılığından taviz vermedi.Çünkü revizyonizmin ve onunla birleşen ortayolcu akımların kitleleri etkileyebilecek,mücadeleyi içeriden zayıflatabilecek nicel ve nitel gücü zayıftı.Bunun için de onların ve CHP reformistlerinin direniş boyunca sürdürdükleri faaliyetler ve gerici propagandaları,dağa çarpan bir sinek vızıltısı olmaktan öteye geçemedi. Çorum halkı bir hafta boyunca barikatların arkasında bir direniş destanı yazdı.

Aslında revizyonizmin ve onunla birleştiği zaman ortayolculuğun bu taktiği yeni bir şey değildir.Revizyonizm her yerde mücadeleyi durdurma,bunu başaramayınca onu cepheden yıkma politikasını izlemektedir.Ortayolculuk ise revizyonizm ile birleştiği ölçüde ve statükoyu koruma çabasına düştüğü her yerde mücadelenin önüne barikat kurmuştur.Kısmen 24 Aralık direnişinde ve esas olarak da 29-30 Nisan eylemleri ile 1 Mayıs kutlamalarında buna büyük ölçüde tanık olduk.Çorum'da barikatların arkasında olanlar ,bu politikanın yeni koşullarda yinelenmesidir.Çorum'un bir 24 Aralık'tan,bir 1 Mayıs'tan farkı,revizyonizmin gerici politikasının daha somut bir biçimde ortaya çıkması,teşhir olmasıdır.Çünkü Çorum'da mücadele bütünüyle kitlevi bir karakter kazanmış ve üst biçimlere sıçramıştır.Bu durum,aynı zamanda radikalleşemeyen ortayolculuğun revizyonizme daha çok yaslanmasına ve halk hareketine zarar vermeye çalışmasına neden olmaktadır.Ortayolcu çizgiyi izleyen arkadaşlar revizyonizmin öğütlerine kulaklarını kapadıklarında veya statükoyu koruma sevdasına düşmediklerinde,Merzifon'da olduğu gibi proleter devrimcilerle birleşerek radikal bir çizgi izleyebilmekte ve faşist diktatörlüğün saldırısına karşı halk direnişine katılmaktadırlar . Ama revizyonizmle birleştikleri zaman anti-faşist mücadeleye zarar veren,mücadeleyi pasifize etmeye çalışan bir konuma düşmektedirler.

SİYASİ TAKTİĞE KAYNAKLIK EDEN ÇİZGİ

Bu durum ideolojik ve siyasi çizgiden, faşizm ve faşizme karşı mücadele anlayışından bağımsız olarak ele alınamaz. Daha doğrusu bu taktikler,siyasal çizginin günlük pratikteki yansımalarından başka bir şey değildir.

Bilindiği gibi TKP,TİP vb. gibi revizyonist mihraklar,sürekli olarak mücadeleyi durdurmaya,özellikle düzene karşı yönelen kitle eylemlerini engellemeye özen göstermektedirler.Bunu başaramayınca da mücadeleyi,eylemi pasifize etmek için ellerinden geleni yapmakta,eyleme katılan kitlelerin taleplerini mümkün olduğu kadar sınırlandırmaya çalışmaktadırlar.Dahası onlar,eyleme katılan kitleleri,işçileri devletle,faşist diktatörlüğün güçleri ile karşı karşıya getirmemek için büyük çaba harcamakta,kitleler arasında ordunun anti-faşistliği üzerinde bol bol nutuk atmaktadırlar.Kitleler ordu ile,faşist diktatörlüğün resmi güçleri ile karşı karşıya gelince de hemen teslimiyet çağrısı çıkarmakta ve faşist diktatörlüğün kitlelerin eylemini bastırmasında önemli bir rol oynamaktadırlar. Çünkü onların komprador-feodal düzene son vermek, faşist diktatörlüğü yıkmak,devleti ve onun güçlerini parçalamak ve bunun için de kitleleri egemen sınıfların siyasi ve ekonomik iktidarına karşı seferber etmek diye bir sorunları yoktur.'Kapitalist olmayan' kapitalist yolunu savunanların,orduyu 'anti-faşist' ve subayları 'anti-faşist aydın' olarak ilan edenlerin,sıkıyönetimi 'ilerici ve MHP'ye karşı' olarak lanse ederek kitlelerin uyanıklığını köreltmeye çalışanların,faşist diktatörlüğün koltuk değnekliğini yapan CHP reformizmini ve onun hükümetini 'anti-faşist' ilan ederek destekleyenlerin,dahası parlamentoyu ve orduyu bir kurum olarak savunanların başka türlü bir tavır takınmaları beklenebilir mi? Elbette Çorum'da halk barikatların arkasında faşist diktatörlüğün güçlerine karşı kahramanca direnirken,bu çizgiyi savunanlar ordunun 'anti-faşistliği' üzerine propaganda yapacaklardır ve ordu birliklerinin 'kontrolü ele geçirmesi' durumunda barikatların kaldırılması için halkı 'ikna' etmeye çalışacaklardır.

Ortayolcu akımların anti-faşist mücadeledeki tutarsız,kararsız tavırları ve revizyonizm ile birleştikleri yerlerde de Çorum'da olduğu gibi onlarla aynı konuma düşmeleri,onların siyasal çizgisinin,eylem çizgisinin hayata geçirilmesinden ibarettir.Ortayolculuğun siyasal çizgisi devleti,orduyu,faşist diktatörlüğü,komprador-feodal ekonomiyi hedef almayan,anti-faşist mücadeleyi sadece MHP'ye ve polisin uygulamalarına karşı mücadele ile sınırlayan bir çizgidir.Bu çizgi Mahir Çayan tarafından formüle edilen küçük-burjuva siyasal görüşler bütününe dayanmaktadır.Bu görüşler ordu hakkında hayaller yaymakta ve hem küçük-burjuva maceracılığına ve hem de küçük-burjuva reformizmine kaynaklık etmektedir.Dev Yol gibi akımlar bugün bu çizgiyi sistemleştirmeye çalışmaktadırlar.Onların bugün CHP'yi anti-faşist cepheye çekme girişimleri, reformizme yaslanmaya çalışmaları,mücadeledeki tutarsızlıklarının giderek daha çok sistemleşmeye başlaması,mücadeleyi faşist diktatörlüğe ve onun güçlerine karşı yönelmekten alıkoymaya çalışmaları,29-30 Nisan eylemlerinden ve 1 Mayıs gösterilerinde takındıkları tutumlar bunun somut birkaç örneğidir.Aynı tutum Çorum'da da yeniden tekrarlanmıştır.Üstelik Çorum'da ortayolcular,revizyonistlerle birleştikleri için halk hareketi karşısında daha gerici bir konuma düşmüşlerdir.Çorum halkı sivil faşist çetelerin saldırılarına karşı barikatlar kurarken,faşist diktatörlüğün resmi güçleri,ordu birlikleri halka karşı saldırıya hazırlanırken,faşist odaklar barikatların dışında dağıtılmamışken,halk faşist cinayet odaklarına karşı barikatlar oluşturmuşken, revizyonistlerle birleşen ortayolcular halkı barikatları terk etmeye,orduya güvenmeye çağırmışlar,reformizmin ve revizyonizmin oyunlarına alet olmuşlardır.Halkı mücadeleden alıkoymaya,halk arasında mücadele ile hiçbir hakkın elde edilemeyeceği propagandasını yapmışlardır.

Revizyonistler ve ortayolcular Çorum'da mücadeleyi kırmak için her türlü yöntemi kullanmışlar,ama başaramamışlardır.Çorum halkı barikatların arkasında bir avuç insandan ibaret revizyonistleri,reformistleri ve onlarla birleşen ortayolcuları saf dışı ederek, onların politikalarını boşa çıkararak faşizmin saldırılarına karşı yedi gün boyunca kahramanca direnmiştir.Bugün ise,ortayolcular etraflarındaki insanları uyutmak,kendi reformist çizgilerini,mücadeleyi kırmaya çalışan tavırlarını örtbas etmek için mücadeleye sahip çıkar gözükmektedirler.Bu konuda sağda-solda propaganda yapmaya çalışmaktadırlar.Bu taktik de,revizyonizmin taktiğinden başka bir şey değildir.Mücadeleyi hem engellemeye çalış, hem de başarıya sahip çıkmaya çalış... Mücadelenin başarısının propagandasını yapıyorsun, o zaman mücadeleyi içten baltalamak için neden revizyonistlerle birleşiyor,reformizme koltuk değnekliği yapmaya çalışıyorsun?

BU ÇİZGİ TERK EDİLMELİDİR

Ortayolcu akımlar,bu çizgiyi izlemeyi sürdürürlerse,revizyonizmle ve reformizmle birleşme ve uzlaşma politikasına son vermezlerse halk hareketine, anti-faşist mücadeleye zarar vermeye devam edeceklerdir.Veya halk hareketinin dışına düşeceklerdir.

Onlara çağrımız,devrimcilerin ve halkın seslenişine kulak vererek,revizyonizm ve reformizm ile olan bağlarını koparmaları ve anti-faşist mücadelede yerlerini almalarıdır.

KAR...SIZ DEVRİM OL...Z/

ya elveriş-
ni kurmakta

ayolcu grup
mücadelenin
ve ancak kit
izmi gerile
yorlar. On-
tesi yet-
verdiği de-
ğu gibi kit
ruma anla-
erin kendi
n için
lanması ye-
na"yı, dar
savunmasını
ve götürür?
erden kopuk
k askerci-
nıf müca-
değildir.
msenin gö-
a yeminli-
r seferber
a yeterli
acak olan
işileri ve
ıkla Hare-
ecek. ve
rakma pla-
ayabilecek
oktadan ha
sıra,kendi
malül olan
kanalizas
yönelmeyen
e etmek i-
önelen "di
anlayışı,
ersine,ya-
etçiliğe,
mektedir.
emez hale
dele etme
lerde dev-
apma" im-
ış,gözleri
vaşçılar",
düştükleri
ndan ge-
lelerin yıl
girdikle-

ri,mücadelede isteksizlik gösterdikleri,dolayısıyla mücadelenin şartı kalmadığı gibi sağcı sonuçlara hemen varabilmektedirler.

Yılgınlık eğiliminin olduğu gibi,faşist saldırıların da tek panzehiri,doğru bir önderlik altında gelişecek kitle mücadelesidir.Faşizmin saldırılarını geriletecek biricik güç de budur. Kimse,kendi durumunu kitleye mal etmeye çalışmasın.Her geçen gün daha fazla sayıda insan hakları için mücadeleye atılıyor. Bu yazının yazıldığı sırada 50 binden fazla işçi grevde.Doğru bir önderlik götürüldüğünde daha fazla sayıda insanın daha ileri talepler etrafında daha da üst mücadele biçimleri içine çekilebileceği ortadadır.1 Mayıs üzerine yazı yazıp değerlendirmeler yapan revizyonist ve ortayolcu grupların tümünün birden kesinlikle görmezlikten geldikleri Dersim 1 Mayıs kutlamaları ve "Demokrat" gazetesinin birkaç günlük reklamından sonra doğrudan düzeni ve devleti hedefleyen niteliği ve devrimci komünistlerin önderliği nedeniyle birkaç röportajla geliştirdiği, Çorum'da binlerce insanın barikatlar bunun kanıtıdır.

Yılgınlığa yer yok.Mücadelenin yükselmesi bakımından objektif şartlar son derece elverişlidir.Önemli olan,subjektif faktördür,doğru bir önderlik sağlama,örgütlenme ve faşizme karşı kitle mücadelesinin yükseltilmesi taktiğinin izlenmesidir.Revizyonizm ve reformizmin önerilerini savunmak,onlarla birleşmek,askercilik oynamak ve kitle mücadelesinin yükseltilmesinin karşısında yer almak faşizmin ekmeğine katık olmaktır; devrimci komünistlerle birleşmek ve faşizme karşı devrimci platformda mücadele etmek ise faşist saldırıları geriletmenin birinci koşuludur.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELENİN GÜNCEL SORUNLARI

Tekelci sermayenin,faşist diktatörlüğün açık desteği ve yardımıyla son günlerde faşist MHP'lilerin halka ve devrimcilere yönelen saldırı ve katliamları Türkiye'nin aktüel siyasi konusu olmaya devam ediyor.MHP konusundaki yanlış görüşleri gidermek ve onlara karşı mücadelenin yanlış platformda yürütülmesini önleyebilmek için bu faşistlerin özelliklerine kısaca bakmamız zorunlu olmuştur.

Hitler döneminde Alman emperyalizminin yayılmasının Türkiye'yi de kapsaması için o dönemde Alman uşağı faşistler örgütlendirildi. Bugün MHP'nin başındaki Türkeş bir Nazi artığıdır. Ve Alman emperyalist burjuvazisinin uşağı olarak siyaset sahnesine çıkmıştır. Alman faşizminin yenilgisi üzerine dağılan Hitlerci faşistleri,gelişen devrim karşısında tekrar toplamak Amerikan emperyalistlerine nasip oldu.Amerikan emperyalizmi,Türkiye'de de çok geçmeden Nazi artıklarını biraraya getirerek Hitlerçi tipte bir faşist partinin Türkiye'de organize edilmesini destekledi ve bizzat örgütledi, 1960'larda Türkiye halkının gelişen demokrasi ve ulusal bağımsızlık mücadelesi Amerikan emperyalizmini ve gericiliği faşist sivil örgütlenmeleri yaratmaya "zorladı" ve onlar bu örgütleri halkın üzerine saldılar.Amerikan emperyalizmi ve iç gerici sınıflar,özellikle üniversite gençliğinin demokrasi ve ulusal bağımsızlık mücadelesini ezmeyi baş görev edindiler. Gelişen devrimci mücadeleye faşist diktatörlüğün resmi güçlerinin saldırısı yanında,onlar bu mücadeleye karşı örgütledikleri sivil faşist çeteleri de saldırttılar.Türkiye halkı ve gençliği,artık emperyalizmin rezilce sömürü ve soygununa sessiz kalmamaya başlamıştı,özellikle Amerikan emperyalizmine karşı duyulan kin ve öfke gelişmekteydi.Emperyalizm bu gelişmeyi komandolar yetiştirerek,devrimcileri yok etmeye çalışmakla durdurabileceğini hesap etti.Ve Türkiye'de yeniden SA ve SS kıtaları benzeri sivil faşist çeteler örgütlendi.Bunun için faşist-feodal devlet ve faşist hükümet açıktan Hitlerci faşistlere yardım etti.Tekelci sermayenin ve toprak ağalarının maddi,polis ve ordunun silahlı ve örgütlü desteğiyle yüzlerce komando kampı kuruldu.Kapitalizmin yozlaştırdığı, işsizliğe ittiği bir sürü genç,profesyonel katiller olarak yetiştirildi.

Ama ne varki, 1971 öncesi devletin,özellikle polis ve ordunun tüm desteğine rağmen, öğrenci gençliğin demokrasi ve ulusal bağımsızlık için mücadelesini ezmekle görevlendirilen bu faşist çeteler istenilen başarıyı elde edemediler.

Faşist diktatörlüğün 12 Mart darbesinin devrimci harekete verdiği zarar,Türkeşçi faşistlerin giderek güçlenmesinin odak noktasını teşkil etti.Devrimcilerin faşist ordunun yoğun saldırısı karşısında izlenen yanlış siyasi çizgiler sonucu dağılması ve mücadelenin gerilemesi,bu emperyalizm uşağı faşistlerin giderek ülke çapında yayılmalarının zeminini yarattı.

1974'de halkımızın 12 Mart faşizmine duyduğu tepki ve öfke yeniden kabardı.Dolayısıyla giderek devrimci hareket faşizme karşı bir güç olarak tekrar ortaya çıktı.Kabaran halk hareketi,Türkeşçi faşistlerin 12 Mart döneminde elde ettikleri çeşitli mevzileri geri alabildi.Krizin derinleşmesi ve halkımızın demokrasi ve ulusal bağımsızlık mücadelesinin gelişmesi,emperyalizmi ve gericiliği daha da pervasız bir şekilde hareket etme zorunda bıraktı.Egemen sınıflar,bu faşist partiyi, faşist hükümete ortak etti.Artık Hitlerci faşistler doğrudan doğruya faşist diktatörlüğün yönetimine de katılmış oluyorlardı.Devlet desteği dolaylı bir biçim olmaktan çıkıyor,dolaysız bir biçime dönüşüyordu.Bu partinin iki milletvekiline iki bakanlık verildi.Özellikle topraksız köylülüğü istismar etmek için sahte toprak reformunun faşistler tarafından yürütülmesi sağlandı.Hükümete ortak olmakla elde ettikleri avantajlar faşist MHP'ye eski dönemlere göre büyük imkanlar sağladı. Devletin çeşitli kademelerine faşist Türkeşçiler yerleştirildi.Revizyonizmin ve reformizmin halk üzerindeki şu veya bu şekildeki etkinliği ve faşizme karşı doğru bir mücadele yürütülmesini engelledi.Ne varki,halkın onlara duyduğu öfke ve tepki ve mücadele arzusu da giderek gelişmekteydi.Katil çetelerinin her adım başı bir devrimciyi vurup öldürmeleri ve kitlesel katliamlar tezgahlamaları,halkın mücadelesini geriletmek bir yana bunlara karşı mücadeleyi daha da geliştirdi.Komünistlerin ve çeşitli devrimcilerin propaganda ve ajitasyonlarıyla faşizme karşı geri çekilerek faşist saldırıların durdurulamayacağı gerçeğinin emekçi kitlelere kavratılmasına çalışıldı.

Komünist hareketin zayıflığı ve kitlelerin üzerindeki etkinliğinin istenilen düzeye gelmemiş olması,halkın faşist Türkeşçilere karşı duyduğu tepkinin reformistler ve revizyonistler tarafından saptırılmasına ve kendi peşlerine takılmasına imkan verdi. Özellikle CHP reformizmi her türden revizyonizmin yardımı ve bilinçli çarpıtmasıyla Türkeşçi faşistlerin gerçek niteliğini halkın gözünden saklamaya çalıştı ve bunlara karşı doğru bir mücadele yürütülmesinin önüne engel çıkardı.

CHP REFORMİZMİNİN TÜRKEŞCİ FAŞİSTLERE KARŞI KİTLELERİN MÜCADELESİNİ YATIŞTIRMA SİYASETİ

CHP reformizmi, kitlelerin faşist Türkeşçilere karşı mücadele isteminin tekelci sermayeyi toprak ağalarını ve faşist devleti hedef almaması için özel çaba harcadı. Faşistleri emperyalizmden, iç gerici sınıflardan ve devletten soyutlayıp,sahte bir hedef haline getirmeye özen gösterdi. Faşist-feodal devlete ve egemen sınıflara dayanılarak Türkeşçi faşistlere karşı mücadele edilebileceği hayalini yaydı.Türkeşçi faşistlerin katliamlarının nedenini baştaki hükümetin devletin güçlerini "tarafsız" hareket ettirmemesine bağladı.CHP reformizmine ve revizyonistlere göre,devletin güçlerinin "tarafsız" bir şekilde kullanacak bir hükümetin iş başına gelmesi faşist Türkeşçilerin halka ve devrimcilere yönelik saldırısını durdurabilecekti !

Bugün artık CHP'liler dahi Türkeşçi faşistler tarafından katlediliyor.CHP'lilerin dahi katledilmelerinin esas nedeni,CHP ve Ecevit'in Türkeşçi faşistlere karşı da yürüttüğü reformist siyasettir.Devletten,emperyalizmden gerici sınıflara karşı mücadeleden koparılan faşizme karşı mücadelenin yanlışlığı, bugün devrimcilerin,komünistlerin,sıradan insanların yanında CHP'lilerin de katledilmelerinin odak noktasını teşkil ediyor.

CHP reformistlerinin hükümet olmasıyla birlikte,sözde devletin "tarafsız" güçleriyle faşist Türkeşçilere karşı mücadele yürütülecekti.Senelerce propagandası yapılan bu siyasetin eyleme dönüşmesi gündeme gelmişti. CHP reformistleri bir yandan en azgın faşistlerin sınıfsal temelini oluşturan emperyalizmin,komprador kapitalistlerin ve toprak ağalarının çıkarları doğrultusunda halka karşı bir ekonomik ve politik çizgi izliyordu. Öte yandan Türkeşçilere karşı da devlet güçlerine dayanarak sözde mücadele edilebileceğinin propagandasına devam edildi.Sonradan faşist diktatörlük tarafından bizzat hapishanelerden salıverilen birkaç faşist katilin yakalanmasıyla da Hitlerci faşistlere karşı mücadele edildiği izlenimi yaratılmaya çalışıldı.Oysa, gelişen olaylar CHP reformizminin gerici yüzünü açığa çıkarmaktan geri kalmadı. Reformist CHP hükümeti komprador kapitalizmin krizini halkın sırtına yıkma politikasını canı gönülden destekledi.Emekçi halkın artan sömürü ve zulme karşı tepkisi karşısında CHP hükümeti, doğal olarak sermaye ve devletin çıkarı doğrultusunda hareket etti.Halkın gelişen demokrasi mücadelesi karşısında faşist diktatörlüğü pekiştirmeyi ihmal etmedi.Her yandan gerçek demokrasi güçlerine ve demokrasinin elde edilmesi mücadelesine saldırdı.Tüm bu girişimler sermayenin ve onun en azgın siyaseti olan Türkeşçi faşistlerin de güçlenmesinin zeminini yarattı.Faşistler,CHP reformistlerini köşeye sıkıştırarak siyasi hayatın daha da gericileştirilmesinin ortamını oluşturdular.Yarattıkları bir sürü provokasyonla demokrasi şampiyonu reformist CHP'yi sıkıyönetim ilan etmek zorunda bıraktılar.CHP reformizminin demokrasi düşmanı niteliği zaten bu gibi girişimlere kendiliğinden müsaitti.Çünkü komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarına uygun hareket edenler bundan başka bir şey yapamazlardı.

Ecevit,komprador sermayenin hareketi olduğu açık olan Türkeşçi faşistleri hiç utanmadan küçük-burjuvazinin ve lumpen proletaryanın hareketi olarak göstermeye yeltendi. Ecevit,bu gibi demagojiler yapmak zorundaydı, çünkü kendisi tekellerin çıkarlarına uygun bir politika izliyordu.Faşistleri suni bir şekilde tekellerden soyutlamak Ecevit'in işine geliyordu.O böylece halkın bilincini çarpıtmayı amaçlıyordu.Sözde faşistleri "anarşist" göstererek,küçük-burjuva hareketi olan mäceracılıkla faşizmi aynı kefeye koymaya yeltendi. Türkeşçi faşistler sınıflar üstüydü! Devlet ise "tarafsız". Faşistlerin de içinde yer aldığı anarşistlere karşı sözde devlet mücadele edecekti! Oysa,olaylar devletin de,Türkeşçi faşistlerin de aynı sınıfsal ekonomik temele dayandığını gösterdi.Faşist-feodal devlet de,Türkeşçi faşistler de halka karşıydı ve devlet güçleri CHP reformist hükümetine rağmen faşist Türkeşçileri açıktan korumaya devam etti.Sermaye ve emperyalizm de hiçbir zaman desteğini bu faşistlerin arkasından çekmedi.CHP reformizmi,devlete ve tekelci sermayeye karşı ve emperyalist sistemi hedef alarak Türkeşçi faşistlere karşı bir mücadele yürütme potansiyeline sahip değildi.Ve de sınıfsal konumları dolayısıyla sahip olmalarına da imkan yoktu.

CHP REFORMİSTLERİNİN SAHTE ANTİ-FAŞİST MÜCADELELERİNİN İFLASI

CHP reformistlerinin hükümetleri döneminde izledikleri siyaset,Türkeşçi faşistlere karşı halkın gelişen mücadelesini yatıştırmaktan ve halk güçlerini dağıtmaktan, Türkeşçi faşistlerin de gelişmesine zemin yaratmaktan başka bir işe yaramadı.Nitekim gelişen olaylar bunun açık kanıtıdır.Halka ve demokrasi mücadelesine karşı faşist diktatörlüğü var gücüyle pekiştirmek için çalışan CHP tüm çabasına rağmen,emperyalizme ve iç gerici sınıflara yaranamadı.Çünkü ne ekonomik krize çare bulabildi,ne de reformist siyaset sayesinde,halkın gelişen devrimci mücadelesini engelleyebildi.Kendi eliyle önceden beri sözde savunmadığı siyasetleri yürürlüğe koydu.Halka karşı emperyalizmin ve iç gerici sınıfların yanında yer aldı,onların çıkarları doğrultusunda hareket etti.Emperyalistler ve iç gerici sınıflar CHP reformizminin iflas etmesiyle onu bir yana attı ve CHP eliyle geliştirilen ülkedeki siyasi hayatın daha da gericileştirilmesi temeli üzerinde faşist AP hükümeti iş başına geldi.Artık devrimci hareketi durdurmanın alternatifi olan faşizm tam gücüyle ön plana çıkmıştı.Bu dönemden sonra,faşist AP hükümetinden alınan destekle MHP'li faşistler yeniden yoğun bir saldırıya geçtiler. Faşist diktatörlük,sıkıyönetim uygulamasıyla, faşist Türkeşçilerin yeniden saldırıya geçebilmesinin önemli zeminini hazırladı. Sıkıyönetimin ve ordunun azgın saldırısı karşısında, kitleler üzerinde şu veya bu şekilde etkinliği olan küçük-burjuva devrimci hareketlerin kitlelerin mücadelesini yükseltmeyi esas almayan yanlış siyasetleri ve revizyonizmin kitle mücadelesini yozlaşmaya sevk eden ihaneti sonucu devrim mücadelesi geçici ve kısmi olarak çeşitli mevziler kaybetti.Buradan faşist Türkeşçilerin yeniden halka daha güçlü olarak saldırabilmelerinin imkanı doğdu.Olaylar,Türkeşçi faşistlerin tek başlarına kitleler ve devrimciler karşısında önemli ve etkin bir güç teşkil etmediğini,onların ancak faşist diktatörlüğün,ordunun, sıkıyönetimin halka ve devrimcilerekarşı azgın saldırısının temelleri üzerinde ve onların desteğiyle çeşitli mevziler kazanabildiklerini bir kez daha doğruladı.

Revizyonistler ise,bu durumu gizleyebilmek için çaba harcıyorlar.Başka bir deyişle faşist Türkeşçilerin saldırı ve katliamlarının zeminini yaratanın faşist ordu,sıkıyönetim ve devlet olduğunu gizlemeye çalışıyorlar.Oysa olayların bunun tersini gösterdiğini bir kere daha tekrarlayalım.

Faşist sıkıyönetimin halka ve devrimcilere yönelen azgın saldırısı, Türkeşçilerin bazı mahallelerde,illerde tam egemenlik kurmalarına neden olmakta ve devletin desteğiyle bu egemenlik giderek yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır.

Azgın faşist ve toprak ağası Mafia'nın adamı Gün Sazak'ın öldürülmesi, faşistlerin halka karşı saldırısının nedenini oluşturdu.Fakat halk kitleleri,Çorum vb. yerlerde olduğu gibi faşist saldırılar karşısında geri çekilmedi ve uyanıklığı elden bırakmadı.Devleti Türkeşçi faşistlere karşıymış gibi gösteren reformist ve revizyonist görüşler gelişen halk hareketi karşısında boşa çıktı. Artık halkımız kendi deneyiyle birçok yerde Türkeşçi faşistlere karşı,devlete, polise ve orduya güvenmemesi gerektiğini anlıyor ve buna uygun hareket ediyor.Bu durum,CHP reformistlerini ve revizyonistleri oldukça rahatsız ediyor.Bunlar durmadan halk devlete güvenmiyor diye feveran etmektedirler.Oysa Türkeşçi faşistlerin katliamlarına hedef olmaktadırlar.Faşist Türkeş bir yandan gözüne kestirdiği CHP'lileri öldürtüyor,diğer yandan faşist terör karşısında sinmesi gerektiğini düşündüğü CHP tabanına "kardeşlik çağrısı" çıkarıyor.Bu şekilde reformizmin etkinliğindeki insanları etkisi altına almayı amaçlıyor.

Türkeşçi faşistlerin bu girişimi,CHP reformizminin etkisindeki insanları faşizme karşı doğru mücadele arayışı içine itiyor. CHP'lilerin bir kısmı Türkeşçi faşistlere karşı mücadelede bunları destekleyen devlete güvenilemeyeceğini görmeye başlıyor.Meselenin salt hükümet meselesi olmadığını anlamaya çalışıyor.Ne var ki, CHP içindeki bu yöndeki geliş me cılızdır.

ECEVİT'İN KARŞI-DEVRİMCİ POLİTİKASI CHP'LİLERİN DE BAŞINI YAKIYOR

Ecevit,Türkeşçi faşistlerin katliamlarına karşı halk kitlelerinde ve bizzat CHP'lilerde gelişen tepkiyi rayından çıkartmak için özel çaba harcamaktadır. Son CHP Kurultayı bunun somut bir göstergesini teşkil ediyor.Ecevit,iflas etmiş politikasını yeniden sahnelemeye çalışıyor. Ve yine Türkeşçileri,emperyalistlerden,gerici egemen sınıflardan,devletten soyutluyor, devletin güçlerine dayanılarak Türkeşçi faşistlere karşı mücadele edilebileceğini iddia ediyor.Ecevit, bu politikasının çıkmazının halk tarafından görülmesinden oldukça rahatsızdır ve alabildiğine devrimcilere karşı saldırgan bir tavra girmektedir.CHP tabanında faşist Türkeşçilere karşı gelişen mücadele istemini yatıştırmaya, halkın faşizme karşı örgütlenip mücadele etmesini engellemeye çalışıyor.Oysa olaylar,faşizme karşı hangi mücadele platformunun doğru olduğunu bugün somut olarak göstermektedir.Çorum vb yerlerde faşizme karşı direnen halk,reformist siyaseti değil,devrimci siyaseti,yani kendi güçlerine dayanarak örgütlenip faşizmin karsısına dikildiklerinde Türkeşçi faşistlerin saldırılarının kolayca püskürtülebileceğini ortaya koyan siyaseti benimsemektedir.Çorum halkı Türkeşçi faşistlerin ve polisin saldırısı karşısında barikatlar kurmasaydılar ve de geriye çekilip devletin bunların hakkından gelebileceğini düşünseydiler yeni bir faşist katliam kaçınılmaz olacaktı.Çünkü Türkeşçi faşistleri destekleyen,onlara hareket imkanı veren faşist ordu,hükümet ve tümüyle devlet kurumlarıdır.Bunun için Çorum halkı devletin "yardımını" kabul etmemiş ve onun çağrılarına kulak asmamıştır.Onlar faşist güçleri etkisiz hale getirinceye kadar barikatları terk etmemiş ve katliamlara zemin hazırlayacak türden bir devlet yardımı olan sokağa çıkma yasağını dinlememişlerdir.

Ecevit ise hala Çorum vb. yerlerde halka karşı ayaklanan faşistlerin dayanağının sadece faşist hükümetten ibaretmiş gibi göstermeye çalışıyor. Ve yine faşist diktatörlüğün içindeki hükümet değişiklikleriyle herşeyin güllük gülistanlık olacağının propagandasını yapıyor.Oysa Türkeşçi faşistler de içinde olmak üzere tüm faşistlere karşı zafer kazanmanın yolu demokratik hak ve özgürlüklerin elde edilmesi için mücadelenin yükseltilmesinden geçmektedir.Faşist diktatörlük geriletilmedikçe,demokratik hak ve özgürlükler elde edilmedikçe ve ekonomik krizin yükü emperyalizmin ve gerici egemen sınıfların sırtına bindirilmedikçe Türkeşçi faşistlere karşı mücadele edilemez.Faşizmin panzehiri demokrasidir. Sermayeye ve faşizme karşı mücadele, demokrasi mücadelesidir.Ecevit ve CHP reformistleri ve onları destekleyen her türden revizyonist,faşist diktatörlüğe karşı mücadele edilerek demokratik hak ve özgürlüklerin elde edilmesi dışında Türkeşçi faşistlere karşı bugün de sözde bir mücadele öneriyorlar.Reformizmin girdabında hareket eden bazı sözde devrimci demokratlar ise,CHP reformizmine dayanarak ve sözde Ecevit'e baskı yaparak Türkeşçi faşistlerin geriletilebileceği yaygarasını koparıyorlar.Devrimci bir hareketin sözcüsü iddiasıyla ortalıkta dolaşan "Demokrat" gibi gazeteler rezilce Türkeşçi faşistlerin devlete de saldırdıklarını ve sermayenin ve devletin de düşmanı olduklarını yazabiliyor, bununla kalmıyor,feodal gericilere Türkeşçi faşistlere karşı ittifak çağrısı yapıyorlar.Tüm bunlar,Türkeşçi faşistlerin daha fazla devrimci ve ilerici kanı dökmesine yol açmaktan başka bir işe yaramadı,yaramayacaktır.

BÜTÜN ANTİ-FAŞİSTLERİ DEVRİMCİ DEMOKRAT PLATFORM ETRAFINDA TOPLANMAYA ÇAĞIRIYORUZ

Bugün yaşama kavgası verenlerin içine katılan CHP'liler, Ecevit'e ve onun reformist siyasetine karşı açıktan cephe almadıkça ve faşizme karşı doğru devrimci siyaset etrafında toplanmadıkca, yaşamlarını yitirmekten kurtulamayacaklardır.Her gün her saat dağınık ve bireysel bir tavırla, devlete güvenerek faşizmin kurşunlarının nereden gelebileceğini düşünüp,bekleyip, duracaklardır. Ecevit'in izlediği reformist siyaset,emperyalistlerin,gericilerin ve faşistlerin çıkarına bir siyasettir.Ecevit ve bugünkü CHP yönetimi kaderini emperyalizm ve iç gerici sınıflara tabi kılmışlardır.Bunlar her adım başı reformist propagandalarıyla faşizmin saldırılarını güçlendiriyor,halkın ve devrimcilerin güçlerini bölüp parçalıyor,devrimcilerin faşizme karşı biraraya gelmelerini,güçlerini birleştirmelerini ve faşizme karşı kendilerini savunup onu yok etmek için örgütlenmelerini engelliyorlar.Oysa halk nerede faşizme karşı kendi gücüne güvenmişse ve nerede faşizme karşı örgütlü bir mücadele yürütmüşse,orada faşizmi geriletmiş ve onu tarihin çöp sepetine atmıştır,Faşizmin anladığı tek şey, onunla dişe diş mücadeledir.Reformistler ve revizyonistler bu gerçeği çarpıtmak için akıl almaz masallar anlatıyor ve kitlelerin geri çekilip sinmesiyle faşistlerin yatıştırılabileceği hayalini yayıyorlar.Oysa nerede teslimiyetçilik ve faşizmin karşısında geri çekilme siyaseti izlenmişse,orada faşizm güçlenmiş, saldırganlaşmıştır.

CHP reformizminin etkinliğindeki insanlar ve CHP'ye oy verenler,Türkeşçi faşistlere karşı mücadelenin sermayeye,devlete ve emperyalizme karşı mücadeleden geçtiğini unutmamalıdırlar.Faşist diktatörlük içindeki hükümet değişiklikleri,yine hiçbir işe yaramayacaktır. Bunun için reformizmin etkinliğinde kalan CHP'liler ve CHP'ye oy verenler,CHP reformizminin yolunu terk edip faşizme karşı doğru devrimci bir platform etrafında birleşildiği zaman faşist saldırıların püskürtülebileceğini görmelidirler.

Bir kere daha CHP'lileri ve CHP'ye oy verenleri devrimcilerle birleşmeye, emperyalizme,iç gerici sınıflara ve faşist-feodal diktatörlüğe karşı mücadelenin temelleri üzerinde Türkeşçi faşistlere karşı mücadeleye, faşistlere karşı birleşip örgütlenmeye,savunmanın örgütlenmesi için halk milislerinin kurulmasına katkıda bulunmaya çağırıyoruz.Demokratik hak ve özgürlüklerin elde edilmesinin temelleri üzerinde tüm halk güçleri ve reformizmin etkinliğini reddeden CHP'liler birleşmelidirler.Türkeşçi faşistlere karşı hükümet değişiklikleri talebiyle değil,çünkü bu talep halkı uyutmaktan başka bir işe yaramaz. Sıkıyönetimin kaldırılması,zamların geri alınması ve zorunlu tüketim maddelerinin fiyatlarının düşürülmesi,ücretlerin artırılması,genel grev hakkı,MİT, Kontr-gerilla, Jandarma komando birlikleri , MHP ve diğer sivil faşist milis örgütlerinin dağıtılması,tüm faşist yasaların kaldırılması,halka toplantı,örgütlenme, söz vb hakkı,köylünün topraklandırılması, Kürt halkı başta olmak üzere tüm ezilen milliyetlerin kendi kaderlerini tayin hakkı, faşist katiller dışında tüm siyasi tutuklular salıverilsin,işkenceci katillerden hesap sorulması vb. devrimci talepler etrafında birleselim ve faşizmin saldırılarını püskürtmek için mücadele edelim.